søgsmålsfristen, der løber fra datoen for en egentlig beslutning.

2. I den første fase af udvælgelsesproceduren, adgangskontrolfasen, er det tilstrækkeligt at udvælgelseskomiteen umiddelbart og generelt undersøger, om ansøgerne opfylder de betingelser, der er fastlagt i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Udvælgelseskomiteen kan ikke kritiseres for at have afvist indehaveren af et eksamensbevis, der klart, alene i kraft af sin formulering, angiver et hovedstudieområde uden særlig berøring med arbejdsområdet for de stillinger, der skal besættes.

3. Der kan ikke rejses kritik mod en udvælgelseskomité, hvis tidligere afvisning af en ansøgning blev annulleret af Domstolen, fordi den har truffet en ny afgørelse uden at ændre komiteens sammensætning, uden at man derved tilsidesætter ikke blot reglerne for udvælgelseskomiteer, der er fuldt uafhængige kollegiale organer, men også EØF-traktatens retsmidler, idet artikel 176 bestemmer, at såfremt en retsakt annulleres, påhviler det den pågældende institution at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

I sag 34/80

XAVIER AUTHIÉ, økonom, boende i Paris, ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 34, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved Kommissionens ledende juridiske konsulent Raymond Baeyens, som befuldmægtiget, og som har valgt adresse in Luxembourg hos Kommissionens juridiske konsulent Mario Cervino, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående annullation af den af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/A/154 trufne afgørelse om ikke at give sagsøgte adgang til at deltage i prøverne og, hvis det skønnes nødvendigt, af Kommissionens afslag på den mod denne afgørelse indgivne klage,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden P. Pescatore, dommerne A. Touffait og O. Due,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb, parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder

Den franske statsborger Xavier Authié er indehaver af et »certificat de licence« i økonomi, med speciale i økonometri fra universitetet i Orléans-Tours, samt af et eksamensbevis for videregående studier fra Europa-kollegiet i Brügge. Tidligere havde han studeret ved Institut d'etudes politiques i Paris, og han var fra den 16. september 1977 til den 15. februar 1978 praktikant ved Kommissionens generaldirektorat for økonomiske og finansielle spørgsmål, direktoratet for budget- og finansspørgsmål, afdelingen for udarbejdelse af programmer for økonomisk politik på mellemlang sigt.

Den 1. oktober 1977 indsendte Authié ansøgning om deltagelse i den almindelige udvælgelsesprøve på grundlag af prøver KOM/A/154 (EFT C 213, s. 9), som Kommissionen havde udskrevet med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasserne A 7 og A 6, inden for forskelige arbejdsområder, bl.a. området for »forbindelser udadtil«, som Authié valgte.

Da udvælgelseskomiteen afviste at optage ham på listen over de ansøgere, som fik adgang til de skriftlige prøver, indbragte Authié en klage over denne afgørelse, og dernæst anlagde han sag ved Domstolen.

Denne sag, der blev forenet med to andre sager med samme genstand, blev afgjort ved dom, afsagt af Domstolen den 30. november 1978 (forenede sager 4, 19 og 28/78, Salerno, Authié og Massangioli, Sml. 1978, s. 2403). Denne dom annullerede afgørelsen om ikke at give sagsøgerne adgang til at deltage i udvælgelsesprøven; annullationen blev begrundet med den urimeligt store rolle, som de bisiddere havde spillet, som bistod udvælgelseskomiteen ved undersø-

gelsen af ansøgningerne, og med at de anfægtede afgørelser ikke var tilstrækkeligt begrundet.

Som følge af denne dom trådte udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøven KOM/A/154 igen sammen den 9. janauar 1979 og foretog, under hensyntagen til de i meddelelse om udvælgelsesprøven anførte adgangsbetingelser, en ny undersøgelse af oplysningerne i Authié's ansøgning, idet vurderingen af disse betingelser havde fundet sted den 10. oktober 1977, der var sidste ansøgningsfrist. Resultatet af dette arbejde blev nedfældet i udvælgelseskomiteens rapport af 11. januar 1979. Udvælgelseskomiteen nåede frem til følgende konklusion:

Ansøgningens oplysninger viser, at Authié's universitetsstudier ikke har nogen berøring med området »forbindelser udadtil« som beskrevet i den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/154, for så vidt som disse studier hovedsagelig omfatter økonomiske områder med speciale i økonometri.

Udvælgelseskomiteen besluttede derfor ikke at give Authié adgang til udvælgelsesprøvens skriftlige del.

Denne afgørelse blev meddelt Authié ved brev af 15. januar 1979 fra en tjenestemand i afdelingen for ansættelse, udnævnelse og forfremmelse.

I medfør at tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, indbragte Authié den 13. april 1979 gennem sin advokat en klage for Kommissionen, idet han krævede, at den afgørelse, der var blevet meddelt den 5. januar, blev trukket tilbage, og at hans ansøgning igen blev undersøgt af udvælgelseskomiteen.

Ved brev af 23. oktober 1979 meddelte Kommissionens kompetente medlem Authié, at hans klage var blevet afvist.

II — Skriftvekslingen

Authié anlagde den 25. januar 1980 nærværende sag.

Skriftvekslingen er afviklet forskriftsmæssigt.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

III — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. principalt
   - — den af udvælgelseskomiteen i udvælgelsesprøve KOM/A/154 den 9. januar 1979 trufne afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til nævnte prøve annulleres;
   - — det statueres, at udvælgelsesprøven skal gentages for sagsøgerens vedkommende;
2. Kommissionens udtrykkelige afvisning ved brev af 23. oktober 1979 af sagsøgerens klage annulleres om nødvendigt;
3. subsidiært tages der, om nødvendigt, stilling til det af sagsøgeren i replikken fremførte nye subsidiære anbringende, og de ved dette supplerende anbringende anfægtede akter annulleres;
4. sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- — principalt afvisning, subsidiært frifindelse;
- — sagsøgeren idømmes de af denne afholdte sagsomkostninger.

IV — Parternes anbringender under skriftvekslingen

A — Vedrørende formaliteten

Kommissionen har påstået sagen afvist som for sent anlagt; den er først anlagt den 25. januar 1980, medens den anfægtede afgørelse blev meddelt sagsøgeren den 15. januar 1979.

Den klage, der blev indbragt af sagsøgeren den 13. april 1979, gør det ikke muligt at undgå afvisning, da den ikke har nogen retsvirkning. Det fremgår af Domstolens praksis, at indbringelse af en administrativ klage for ansættelsesmyndigheden i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, over en afgørelse truffet af en udvælgelseskomité ikke har hjemmel i vedtægten, for så vidt som ansættelsesmyndigheden ikke har beføjelse til at annullere eller ændre udvælgelseskomiteens afgørelse, når denne handler inden for rammerne af sit frie skøn.

Sagsøgeren har gjort sig skyldig i en uundskyldelig vildfarelse med hensyn til anvendelsesområdet for vedtægtens artikel 90, stk. 2; han kan ikke have været uvidende om, at hans henvendelse var uden retsvirkning.

Sagsøgeren hart påstået sagen fremmet til realitetsbehandling.

Domstolen har som fast praksis udtalt, at en tjenestemand uden forudgående administrativ klage har ret til at anlægge sag ved Domstolen mod en afgørelse truffet af en udvælgelseskomité; men heraf følger ingenlunde, at en nøje overholdelse af bestemmelserne i vedtægtens artikel 90 får til følge, at retten til sagsanlæg forældes.

I henhold til Domstolens praksis kan en sagsøger påberåbe sig vedtægtens artikel 90 for at indbringe en klage, selv om denne måtte være overflødig; sagsøgerens vildfarelse er undskyldelig på grund af tekstens formulering og kan ikke fratage ham retten til at anlægge sag.

I øvrigt er det et spørgsmål, om Domstolens praksis finder anvendelse på samtlige afgørelser truffet af udvælgelseskomiteer, og der bør måske sondres mellem afgørelser af administrativ art og afgørelser vedrørende ansøgernes præstationer såvel ved de skriftlige som ved de mundtlige prøver; kun for så vidt angår sidstnævnte afgørelse har udvælgelseskomiteen et frit skøn.

Sagen kan på alle punkter tages under realitetsbehandling ifølge den i vedtægtens artikler 90 og 91 gældende ordning.

B — Vedrørende realiteten

Sagsøgeren anfører, at den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt begrundet, at begrundelsen er fejlagtig, at den er udtryk for magtfordrejning, at den tilsidesætter meddelelsen om udvælgelsesprøven, at den tilsidesætter lighedsprincippet og forbudet mod forskelsbehandling, og at den er blevet truffet af en udvælgelseskomité, der ikke var forskriftsmæssigt sammensat.

Kommissionen anser ingen af sagsøgerens anbringender for begrundede.

1. Klagepunktet utilstrækkelig begrundelse

Sagsøgeren anfører, at udvælgelseskomiteen blot har anført, at »Authié's universitetsstudier ikke har nogen berøring med området 'forbindelser udadtil' som beskrevet i den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/154, for så vidt som

disse studier hovedsagelig omfatter økonomiske områder, med speciale i økonometri«, uden at forklare, hvorfor området 'forbindelser udadtil' er uforeneligt med økonomiske studier.

Endvidere kan man ikke ved at læse brevet af 15. januar 1979 bestemme, om den påståede specialisering i økonometri har været af afgørende betydning for udvælgelseskomiteens nye afgørelse.

Den af udvælgelseskomiteen anvendte formulering er tvetydig, hvorimod Domstolens retspraksis kræver en fyldestgørende begrundelse.

Det fremgår ikke af sagens akter, at udvælgelseskomiteen har undersøgt sagsøgerens situation grundigt, snarere tværtimod. Udvælgelseskomiteen har blot uden videre bekræftet formandens ubegrundede fordom med hensyn til en påstået uforenelighed mellem studier af økonomisk art og området »forbindelser udadtil«.

Kommissionen har på ny understreget, at udvælgelseskomiteens afgørelse om at nægte sagssøgeren adgang til prøven, er begrundet ved, at ansøgeren, der er indehaver af et »certificat de licence« i økonomi, med speciale i økonometri, og af et eksamensbevis for videregående europæiske studier, med hovedvægt på økonomi, ikke har godtgjort at have afsluttet universitetsstudier, der har berøring med området »forbindelser udadtil«, og som følge deraf ikke opfylder de adgangsbetingelser, der er anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Det fremgår at rapporten, der er underskrevet den 11. januar 1979 af udvælgelseskomiteens tre medlemmer, at komiteen efter Domstolens dom foretog en fuldstændig undersøgelse af sagsøgerens ansøgning. Den har taget den annullerede afgørelse op til fornyet overvejelse og dernæst præcist og utvetydigt begrundet afgørelsen om ikke at give sagsøgeren adgang til de skriftlige prøver.

Kritikken af den stilling, et af medlemmerne af udvælgelseskomiteen skulle have taget, støttes på ingen måde af kendsgerningerne og er vanskeligt forenelig med den fortrolige karakter af arbejdet i et sådant kollegialt organ.

2. Klagepunktet, at begrundelsen hviler på en vildfarelse

Sagsøgeren betragter begrundelsen for afgørelsen ikke blot som utilstrækkelig, men også som i alle henseender behæftet med vildfarelse.

Meddelelsen om udvælgelsesprøven udelukker ikke nogen bestemt form for studier, uanset hvilket ansættelsesområde, der måtte være tale om. Udvælgelseskomiteen har uden tvivl en vis bemyndigelse til, under Domstolens kontrol, at afgøre, om ansøgernes kvalifikationsbeviser, eksamensbeviser og praktiske faglige erfaringer er i overensstemmelse med de forskellige ansættelsesområder; men denne afgørelse bør træffes under hensyntagen til de forskellige undervisningssystemer, der findes i medlemsstaterne, og til formålet med meddelelsen om udvælgelsesprøven.

De økonomiske studier ved de franske universiteter omfatter imidlertid fælles grundlæggende kurser af betydning for »forbindelser udadtil«; denne undervisning, suppleret med undervisningen ved l'Institut d'études politiques, omfatter flere indfaldsvinkler til problemer vedrørende »forbindelser udadtil«.

I øvrigt eksisterer der ikke ved de franske universiteter noget selvstændigt studium for »forbindelser udadtil«.

Der må også tages hensyn til, at Kommissionens generaldirektorat I, »forbindelser udadtil«, omfatter et vist antal tjenestegrene, der beskæftiger sig med økonomiske, finansielle og kommercielle spørgsmål; endvidere omfatter generaldirektorat II, økonomiske og finansielle spørgsmål, tjenestegrene, der beskæftiger sig med »forbindelser udadtil«, og generaldirektorat VIII, udvikling, omfatter pr. definition et antal tjenestegrene, der beskæftiger sig med internationale økonomiske forbindelser.

Kommissionen mener, at det forhold, at de studier, som sagsøgeren har fulgt, omfatter tre kurser, der ikke er helt uden tilknytning til »forbindelser udadtil«, intet ændrer ved det forhold, at sagsøgerens universitetsstudier, for så vidt som de er afsluttet og bekræftet ved et eksamensbevis, klart ligger inden for det økonomiske område, i øvrigt med et speciale i økonometri, et område der vanskeligt kan identificeres med »forbindelser udadtil«.

Argumentet, der støtter sig på Kommissionens organigram, er lige så lidt relevant. Udvælgelsesprøven blev udskrevet med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige, og de stillinger, der skulle besættes, blev ikke præciseret i henhold til særlige krav fremsat af visse af Kommissionens generaldirektorater eller andre tjenestegrene. Det forhold, at generaldirektoraterne, der har »forbindelser udadtil« som hovedarbejdsområde, også beskæftiger sig med visse økonomiske og finansielle aspekter, der især vedrører »forbindelser udadtil«, er ikke en faktor, der kan skabe vildfarelse i den af udvælgelseskomiteen foretagne objektive vurdering, der støtter sig på dokumenter, som ansøgeren selv havde indleveret.

3. Klagepunktet magtfordrejning

Sagsøgeren anfører, at det bevidste ønske hos formanden for udvælgelseskomiteen om i så høj grad som muligt at udelukke økonomer fra udvælgelsesprøven er skyld i, at han ikke fik adgang til at deltage. Formålet skulle have været at foretage en slags generel regulering ved at tage hensyn til en række successive udvælgelsesprøver. Denne fremgangsmåde er i modstrid med meddelelsen om udvælgelsesprøven, idet den tilsigter at give ansøgere med en bestemt type uddannelse en fortrinsstilling. Som følge heraf er der tale om en reel magtfordrejning.

Kommissionen mener, at der i nærværende tvist ikke er tale om magtfordrejning, og at der ikke er ført noget bevis for, at formanden for komiteen, som anført, ved at afvise ansøgere med økonomisk uddannelse ville opfylde et personligt ønske om at fastlægge en generel imaginær regel »præter legem«.

4. Klagepunktet, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er tilsidesat

Sagsøgeren hævder, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er blevet tilsidesat i to henseender: dels har komiteen anset uddannelsen i økonometri som en grunduddannelse, skønt det drejer sig om en afsluttende specialisering og skønt grunduddannelsen er betydelig mere generel, dels har udvælgelseskomiteen

taget hensyn til faglig erfaring, men sagsøgeren fik alligevel sin ansøgning afvist udelukkende på grund af arten af de gennemførte studier.

Sagsøgeren har ikke fået meddelelse herom, hvilket ligeledes udgør et brud på retten til at kunne tage til genmæle.

Kommissionen mener, at dette klagepunkt falder sammen med de to første og under alle omstændigheder ikke har støtte i de faktiske forhold.

Udvælgelseskomiteen har ikke betragtet specialiseringen i økonometri som en grunduddannelse, ligesom den heller ikke har afvist sagsøgeren fra at deltage i de skriftlige prøver på grund af faglig erfaring.

5. Klagepunktet tilsidesættelse af lighedsprincippet og forbudet mod forskelsbehandling

Sagsøgeren anfører som argument mod den anfægtede afgørelse, at man til udvælgelsesprøven har givet visse ansøgere adgang, der har gennemført studier med tilknytning til økonomi (Kaufmann- eller Volkswirtstudier), men på et lavere niveau end sagsøgerens egne økonomiske universitetsstudier. Sagsøgeren straffes således for at have gennemført mere videregående studier end andre ansøgere.

Tilsidesættelsen af lighedsprincippet mellem tjenestemænd forveksles i sagsfremstillingen med en tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøven, for så vidt som det dér anførtes, at der ville blive taget hensyn til de forskellige uddannelsessystemer i medlemsstaterne.

Udvælgelseskomiteen burde have taget hensyn til disse særlige forhold, og ligeledes foretaget en rimelig sammenligning for at undgå vildfarelser. Sagsøgerens studier er mere videregående end de studier, som er gennemført af de tyske ansøgere, der fik adgang til at deltage i udvælgelsesprøven; specialiseringen i økonometri er et supplement til hans øvrige studier, der i sig selv ligger på et højere niveau end andre ansøgeres.

Der kan ikke gives Kommissionen medhold i, at den af sagsøgeren påberåbte forskelsbehandling ikke kan have skadet hans interesser, eftersom udvælgelseskomiteen lige så vel over for de andre af sagsøgeren nævnte ansøgere kan have svævet i en vildfarelse; det er ligeledes med urette, at der er henvist til en dom, hvori det anføres, at annullation af en af komiteen truffet afgørelse ikke er påkrævet, når den ikke kan være sagsøgeren til gavn, eftersom afgørelsen under alle omstændigheder kan fastholdes.

Det virkelige problem består i at analysere udvælgelseskomiteens adfærd. I denne forbindelse må det imidlertid konstateres, at den af formanden for komiteen trufne afgørelse om fra arbejdsområdet »forbindelser udadtil« at afvise de ansøgere, der har gennemgået økonomiske studier, ikke er genstand for en generel forskrift og er blevet anvendt uden nogen som helst konsekvens, især betydeligt strengere over for fransktalende ansøgere end over for tysktalende ansøgere. Således har de af sagsøgeren påberåbte mangler en kumulativ virkning: mangelen på generelle forskrifter ligger til grund for den manglende konsekvens i komiteens afgørelser; af denne grund er de trufne afgørelser vilkårlige.

Kommissionen anfører, at en simpel sammenligning af afsluttende universitetseksaminer, uden at der tages hensyn

til de forskellige medlemsstaters uensartede universitetsuddannelser og de andre kvalifikationsbeviser, der fremgår af ansøgningerne, ikke giver grundlag for et anbringende, der støtter sig på en påstået forskelsbehandling.

I øvrigt er Domstolen af den opfattelse, at den fortrolige karakter af udvælgelseskomiteens arbejde, der er hjemlet i artikel 6 i vedtægtens bilag III, forbyder oplysninger om alle forhold vedrørende vurderingen af ansøgerne af personlig eller sammenlignende karakter.

Selv om det endelig antages, at et skøn har været behæftet med mangler under udvælgelseskomiteens arbejde vedrørende ansøgernes adgang til at deltage, kan en forbigået ansøger ikke påberåbe sig nogen retlig interesse, når dette mangelfulde skøn, der er begrænset til nogle tilfælde, og som ikke har nogen indflydelse på udvælgelsesprøvens forløb, ikke har været til skade for ham.

Med hensyn til »udvælgelseskomiteens adfærd« under udførelsen af dens opgave, må det konstateres, at komiteen ved sit møde den 9. januar 1979 voterede uden bisiddere, som ville have behov for kriterier og retningslinjer, og at komiteen foretog en fuldstændig ny gennemgang, i overensstemmelse med den af Kommissionen udfærdigede meddelelse om udvælgelsesprøven, af de tre ansøgninger, der var genstand for annullationsdommen af 30. november 1978.

6. Klagepunktet udvælgelseskomiteens retsstridige sammensætning

Sagsøgeren anfører i sin replik, at den omtvistede afgørelse også er retsstridig som følge af, at den samme person igen er formand for komiteen, hvilket er i strid med princippet »nemo judex in re sua«.

Kommissionen er overbevist om, at det klagepunkt, der støtter sig på komiteens sammensætning, ikke kan tages til følge.

Det kan i henhold til procesreglementets artikel 42 ikke admitteres, og under alle omstændigheder er punktet ubegrundet. At formanden for udvælgelseskomiteen er til stede, kan ikke være retsstridigt.

V — Mundtlige forhandlinger

I retsmødet den 11. december 1980 er der afgivet mundtlige indlæg af sagsøgeren ved advokat Slusny og af Kommissionen ved Baeyens.

Med hensyn til det klagepunkt, der støtter sig på komiteens sammensætning, anser sagsøgeren det for i strid med almindelige retsprincipper, at den samme komité med samme sammensætning for anden gang skal tage stilling til den samme sag, uden der er indtrådt et nyt element i sagen. Kommissionen for sin part mener, at en fornyet undersøgelse af sagsøgerens ansøgning kun kan foretages af samme komité, der må antages at være bedre orienteret om sagen, og at en ændring af komiteens sammensætning vil kunne drage procedurens retmæssighed i tvivl.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 5. februar 1981.

Præmisser

1 Ved stævning indgået til Domstolens justitskontor den 25. januar 1980 har Authié nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, hvorved udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/A/154 (EFT C 213, s. 9) nægtede at lade ham deltage i prøverne.

2 Det skal bemærkes, at sagsøgeren i 1977 deltog i denne udvælgelsesprøve, der blev udskrevet med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasserne A 7/A 6. Da han på det pågældende tidspunkt ikke blev opført på listen over ansøgere, der fik adgang til de skriftlige prøver, anlagde han sag ved Domstolen, der ved dom afsagt af anden afdeling den 30. november 1979 (Salerno, Authié, Massangioli, 4, 19 og 28/78, Sml. s. 2403) annullerede udvælgelseskomiteens afgørelse med to begrundelser: Komiteen udøvede ikke en tilstrækkelig kontrol med det arbejde, der udførtes af de »bisiddere«, der var knyttet til komiteen på grund af det store antal ansøgere, og den anfægtede afgørelse var ikke tilstrækkeligt begrundet.

3 Som følge af Domstolens dom stadtfæstede udvælgelseskomiteen efter en fornyet gennemgang af sagsøgerens ansøgning sin første afgørelse i et møde den 9. januar 1979. Denne nye afgørelse blev meddelt sagsøgeren ved brev af 15. januar 1979, der var affattet som følger:

»I dom afsagt den 30. november 1978 i de forenede sager 4, 19 og 28/78 annullerede De europæiske Fællesskabers Domstol den afgørelse om afslag på Deres ansøgning om deltagelse i de skriftlige prøver i udvælgelsesprøven KOM/A/154, som De modtog meddelelse om ved brev af 5. december 1977.

Jeg kan meddele Dem, at udvælgelseskomiteen trådte sammen den 9. januar 1979 og traf nedenstående afgørelse i Deres sag:

X. Authié valgte området »forbindelser udadtil«. Han erklærede:

— at være indehaver af et »certificat de licence« i økonomi dateret den 29. juni 1973 fra Orléans' universitet og et eksamensbevis for videregående europæiske studier — med hovedvægten på økonomi — med en B-grad udstedt den 27. maj 1977 af Europa-kollegiet;

— at have fulgt andet års studier ved Institut d'études politiques i Paris (1974/1975).

Han var endvidere praktikant ved Kommissionen fra 16. september 1977.

Ansøgningens oplysninger viser, at Authié's universitetsstudier ikke har nogen berøring med området »forbindelser udadtil« som beskrevet i den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/154, for så vidt som disse studier hovedsagelig omfatter økonomiske områder, med speciale i økonometri«.

4 Den 13. april 1979 indbragte sagsøgeren ved sin advokat en klage for Kommissionen i medfør af vedtægtens artikel 90. Ved brev af 23. oktober 1979 bekræftede det kompetente medlem af Kommissionen over for sagsøgeren begrundelsen for afslaget, idet det konkluderedes, at »Kommissionen naturligvis ikke har beføjelse til at annullere eller ændre udvælgelseskomiteens afgørelse«.

5 Sagen omfatter såvel denne meddelelse fra Kommissionen som udvælgelseskomiteens afgørelse.

Formaliteten

6 Kommissionen har anfægtet muligheden for at admittere sagen med den begrundelse, at den ikke var anlagt inden for den fastsatte frist mod udvælgelseskomiteens afgørelse — som i sagen er den eneste retsakt, der indeholder et klagepunkt — men mod en meddelelse fra Kommissionen om en beslutning om, at Kommissionen på grund af komiteens uafhængighed ikke har beføjelse til at ændre dennes afgørelse. Kommissionens befuldmægtigede

har imidlertid ladet forstå, at Kommissionen ikke vil insistere på denne afvisningspåstand.

7 Kommissionens standpunkt er principielt korrekt for så vidt som den i vedtægtens artikel 90 anførte klageprocedure ikke finder anvendelse i de tilfælde, hvor en afgørelse træffes af et organ som f.eks. en udvælgelseskomité, der uafhængigt træffer sine afgørelser, der ikke kan ændres af ansættelsesmyndigheden. Så længe spørgsmålet om sådanne afgørelsers endelige karakter og nødvendigheden af en klage over dem i medfør af vedtægtens artikel 90 ikke er helt klart fastlagt i en retsakt eller en udtrykkelig meddelelse i selve afgørelsen, vil det være ubilligt at nægte en retsundergiven søgsmålsret, når klagen er indbragt inden udløbet af søgsmålsfristen, der løber fra datoen for en egentlig beslutning.

8 Der er således ikke grundlag for nogen videregående bemærkning til den af Kommissionen udtrykte tvivl.

Realiteten

9 Vedrørende realiteten har sagsøgeren anført syv anbringender, der for de flestes vedkommende støtter sig på den omstændighed, at han, skønt indehaver af en universitetseksamen i økonomi, er blevet nægtet adgang til en almindelig udvælgelsesprøve, der bl.a. omfattede området »forbindelser udadtil«, (2., 3., 4. og 6. anbringende). Endvidere har han gjort anbringender gældende, der støtter sig på utilstrækkelig begrundelse (1. anbringende), tilsidesættelse af lighedsprincippet ved behandlingen af ansøgerne (5. anbringende), og endelig retsstridig sammensætning af udvælgelseskomiteen (nyt anbringende fremført i replikken).

Vurderingen af sagsøgers eksamensbevis

10 I henhold til punkt III, B 2, første led, i meddelelsen om udvælgelsesprøven, skulle ansøgerne kunne »dokumentere, at de har fuldført en hel og med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse, der har berøring med det under punkt I i den foreliggende meddelelse anførte område (udvælgelseskomiteen tager i denne forbindelse hensyn til, at der i medlemsstaterne findes

forskellige uddannelsesstrukturer)«. Da sagsøgeren havde valgt området »forbindelser udadtil«, skal det forelagte eksamensbevis altså vurderes i forhold til dette område.

11 Det er ikke blevet bestridt, at der blandt de forskellige kvalifikationsbeviser, som sagsøgeren henviste til i sin ansøgning, kun er et, der over for det i meddelelsen om udvælgelsesprøven anførte krav har betydning her i sagen, nemlig et eksamensbevis udstedt den 12. maj 1976 af Det juridiske og økonomiske Fakultet i Orléans, der bekræftede, at Authié

»den 29. juni 1973 ved nævnte fakultet blev indstillet til fjerdeårs-prøven i økonomi 'med speciale i økonometri' med karakteren bestået, hvorved han erhvervede et 'certificat de licence' i økonomi«,

idet det fremgår, at eksamensbeviset fra Europa-kollegiet i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven blev betragtet som ligestillet med »en faglig videreuddannelse«, og det ene studieår ved Institut d'études politiques i Paris ikke blev taget i betragtning, da studiet ikke blev afsluttet med en eksamen.

12 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at udvælgelseskomiteen overskred sine beføjelser, således som de fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøven, idet den på forhånd afviste ansøgere med eksamen i økonomi; endvidere anlagde komiteen en ukorrekt vurdering af værdien af hans eksamensbevis, idet den ikke tog hensyn til den i Frankrig eksisterende uddannelsesstruktur. Sagsøgeren anfører endvidere, at udvælgelseskomiteen var forudindtaget mod økonomer; han nævner i denne forbindelse visse udtalelser fremsat af komiteens formand, der blev afhørt som vidne under den første sag ved Domstolen, og hvoraf fremgår, at komiteen var af den opfattelse, at ansøgere med en økonomisk uddannelse havde interesse i at deltage i de udvælgelsesprøver, der regelmæssigt blev udskrevet af Kommissionen med henblik på ansættelse af økonomer, men at denne uddannelse ikke opfyldte de krav, der måte stilles for så vidt angår »forbindelser udadtil«.

13 Uanset det således anførte fremgår det dog ikke, at udvælgelseskomiteen ved at afvise sagsøgeren overskred sine beføjelser, eller at den befandt sig i en vildfarelse ved vurderingen af sagsøgerens kvalifikationer.

14 Det må nemlig antages, at udvælgelseskomiteen inden for rammerne af meddelelsen om udvælgelsesprøven er beføjet til i form af generelle kategorier at fastlægge kriterierne for at give ansøgerne adgang til prøverne, idet den kan bestemme, hvilke typer eksamensbeviser, der kan komme i betragtning for de forskellige områder, der er omfattet af udvælgelsesprøven. Ved fastlæggelsen af disse kriterier er det på én gang nødvendigt og berettiget, at komiteen tager hensyn til Kommissionens ansættelsespolitik, således som denne finder udtryk i de løbende udvælgelsesprøvers specialer. At Kommissionen periodisk udskriver udvælgelsesprøver, der er forbeholdt ansøgere med en økonomisk uddannelse, udgjorde herefter en retmæssig begrundelse for, at der i udvælgelseskriterierne blev lagt vægt på andre former for uddannelse og eksamensbeviser. Komiteen kan således ikke kritiseres for at have overskredet sine beføjelser til at udøve et skøn ved i en udvælgelsesprøve under området »forbindelser udadtil« at have afvist en ansøger med et eksamensbevis, der omfatter et speciale inden for økonomi.

15 Med hensyn til vurderingen af ansøgerens individuelle kvalifikationer, har denne gjort gældende, dels at udvælgelseskomiteen befandt sig i en vildfarelse ved vurderingen af specialet økonometri, der er anført i hans eksamensbevis, idet der nemlig kun er tale om et speciale, der gennemføres efter selve »certificat de licence« i økonomi; dels at udvælgelseskomiteen ikke har taget hensyn til, at hans uddannelsesforløb inden for økonomi har omfattet et vist antal fag, der har berøring med »forbindelser udadtil«.

16 Med disse klagepunkter stiller sagsøgeren krav til udvælgelseskomiteen, der går ud over, hvad der følger af den adgangskontrol, som udgør den første del af udvælgelsesproceduren. I denne fase er det tilstrækkeligt, at udvælgelseskomiteen umiddelbart og generelt undersøger, om ansøgerne opfylder de betingelser, der er fastlagt i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Herefter kan komiteen ikke kritiseres for at have afvist indehaveren af et eksamensbevis, der klart, alene i kraft af sin formulering, angiver et hovedstudieområde, der ikke har nogen særlig berøring med »forbindelser udadtil«.

17 Det fremgår af det anførte, at udvælgelseskomiteen ikke kan kritiseres for at have overskredet grænsen for sit skøn eller for at have befundet sig i nogen vildfarelse ved vurderingen af det af sagsøgeren forelagte eksamensbevis.

Anbringendet om manglende begrundelse

18 Efter at have mindet om, at udvælgelseskomiteens første afgørelse blev annulleret på grund af utilstrækkelig begrundelse, fremfører sagsøgeren det samme klagepunkt over den anden afgørelse, der blev meddelt ham ved brev af 15. januar 1979.

19 Det fremgår af det anførte, at udvælgelseskomiteens afgørelse ikke i sig selv kan anfægtes af den grund, at sagsøgeren blev afvist på grund af sin universitetseksamens særlige træk. Ved brev af 15. januar 1979 meddelte komiteen den væsentlige grund til den trufne afgørelse, nemlig det forhold, at sagsøgerens universitetsstudier, for så vidt som disse hovedsagelig omfatter økonomiske områder, med speciale i økonometri, ikke har en tilstrækkelig stor berøring med området »forbindelser udadtil«. Da det drejer sig om en afgørende grund i forhold til de af udvælgelseskomiteen med rette fastsatte kriterier, kan denne ikke kritiseres for at have givet en utilstrækkelig begrundelse for afgørelsen.

20 Dette anbringende kan derfor ikke tages til følge.

Anbringendet om tilsidesættelse af lighedsprincippet over for ansøgerne

21 I denne forbindelse gør sagsøgeren gældende, at samtidig med, at udvælgelseskomiteen afviste hans ansøgning, gav den adskillige ansøgere, der havde gennemgået studier med tilknytning til økonomi, adgang til at deltage. Han fremlagde især en fotokopi af en kvindelig tysk ansøgers bevis som »Diplom-Volkswirt«, med henvisning til, at hun havde fået adgang til udvælgelsesprøven.

22 Kommissionen anerkender her, at der kan have været en vis inkonsekvens i anvendelsen af udvælgelseskriterierne. Med hensyn til de af sagsøgeren ved navn nævnte ansøgere, for så vidt disse har fået adgang til udvælgelsesprøven, faldt de alle uden undtagelse senere fra ved de skriftlige prøver. Ingen af dem bestod den sidste del af udvælgelsesprøven, hvorfor sagsøgeren ikke kan anføre disse tilfælde som bevis for en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af ansøgerne.

23 Domstolen finder, at de af sagsøgeren anførte forhold, hvoraf et eller to tilfælde ud af i alt mere end 4 000 ansøgere med nogen sandsynlighed kan anerkendes, ikke udgør et tilstrækkeligt bevis til støtte for klagepunktet om forskelsbehandling. Selv om der kunne føres bevis for de nævnte forhold, drejer det sig om individuelle fejl ved udøvelsen af et skøn i forhold til de udvælgelseskriterier, der er fastlagt af udvælgelseskomiteen; sagsøgeren kan ikke støtte ret på sådanne fejl.

24 Dette anbringende kan derfor ikke tages til følge.

Anbringendet om udvælgelseskomiteens retsstridige sammensætning

25 Sagsøgeren gør endelig gældende, at som følge af Domstolens annullation af det første afslag på hans ansøgning, burde den nye afgørelse være truffet af en komité med en anden sammensætning, idet komiteen, der havde truffet den første afgørelse, var forudindtaget mod ham. Under henvisning til reglen »nemo judex in res sua«, har han især bestridt, at formanden for udvælgelseskomiteen skulle være berettiget til at medvirke ved den nye afgørelse. Samtidig med, at sagsøgeren ikke anfægter formandens hæderlighed, hævder han, at denne ville følge en »fiks idé«, hvorefter økonomer skulle nægtes adgang til udvælgelsesprøven.

26 Sagsøgerens kritik afslører på dette punkt et manglende kendskab ikke blot til reglerne for udvælgelseskomiteer, der er fuldt uafhængige kollegiale organer, men også til traktatens retsmidler. EØF-traktatens artikel 176 bestemmer nemlig, at såfremt en retsakt annulleres, påhviler det den pågældende institution at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger. I dette tilfælde kan sagen som følge af dommen af 30. november 1978 altså kun indbringes for den udvælgelseskomité, hvis afgørelse var blevet annulleret.

27 Det skal endvidere understreges, at udvælgelseskomiteens første afgørelse var blevet annulleret udelukkende på grund af en proceduremangel og en utilstrækkelig begrundelse. Derfor bevarede udvælgelseskomiteen sin fulde frihed til at vurdere, om sagsøgeren kunne gives adgang til de skriftlige prøver. Det fremgår imidlertid af det foregående, at der ikke kan rejses nogen kritik mod udvælgelseskomiteen på grund af den trufne afgørelse, hverken med hensyn til realiteten eller begrundelsen. Det fremgår heraf, at afgørelsens objektive karakter ikke kan drages i tvivl.

28 Dette anbringende kan derfor heller ikke tages til følge.

29 Det fremgår af samtlige de anførte betragtninger, at sagsøgte vil være at frifinde.

Sagens omkostninger

30 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, som har tabt sagen, til at bære omkostningerne.

31 I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved De europæiske Fællesskaber.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**

2. **Hver part bærer sine omkostninger.**

Pescatore Touffait Due

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 26. februar 1981.

A. Van Houtte
Justitssekretær

P. Pescatore
Formand for anden afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 5. FEBRUAR 1981 [1]

Høje Domstol.

Indledning

Denne sag er en fortsættelse af sag 19/78 *Authié* mod *Kommissionen*, som af Domstolen blev forenet med sagerne 4/78 *Salerno* mod *Kommissionen* og 28/78 *Massangioli* mod *Kommissionen* (Sml. 1978, s. 2403).

De faktiske omstændigheder er som følger.

Xavier Authié, sagsøger i sag 19/78 såvel som i nærværende sag, blev født den 27. oktober 1952 og er fransk statsborger. Den 1. oktober 1977 ansøgte han om at måtte deltage i en generel udvælgelsesprøve udskrevet af Kommissionen med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i kategori A, lønklasserne 7 og 6. Han var dengang,

1 — Oversat fra engelsk.